

de Mèxic estant

DE DRETES I ESQUERRES.

La carretera que mena de Puebla a Oaxaca travessa immenses zones desertiques on la vida s'enfila únicament pels "organos", aquests altíssims cactus de deu i quinze metres d'alçaria, o els sobre vola amb majestuoses ali-gues. Quedava lluy Tepeaca i els soldats vigilant la central electrica, metralleta a la ma, i el seminari de Tehuacán on en Ramon havia viscut durant tres mesos. Ara, l'autocar davallava suau-ment des de 2.180 metres, on jeu Puebla, a 1.545 d'Oaxaca. DE tant en tant una parella de bous o cébus arrossegaven l'arada egipcia, guiats pels moviments lents del camperol. En Ramon recordava els temps de Seminari, com l'hagueren d'expulsar per encarar-se amb un mossèn. Rebotat, milità a les files del de drogats i lladres. El cas és que avui esta enrolat en un grup d'ultra dretes. Pretenen canviar la podrida societat actual de Mèxic en mans, segons ells, de comunistes i liberals, per una societat "tomista" despresada de la filosofia i les argumentacions de Sto. Tomás en la qual no caben les vagues, ni la pornografia, ni les eleccions generals. Per assolir aquest fi, actualment reforcen la Universitat Popular Autonoma de l'Estat de Puebla, UPAEP erigida fa uns anys pel grup de rics i anticomunistes que no acceptaren que en les eleccions dels estudiants acaparés la Rectoria de la Universitat Autonoma de Puebla l'oficialment i públicament reconegut comunista Rivera Terrazas. Sovint li toca fer guardia armat d'un fusell a la taulada de l'Universitat quan la creuen amenaçada per la invasió dels comunistes, cosa que fins ara encara no ha ocorregut ni mestat in-

tentada mai. També es dediquen a cremar quioscos dels venedors de reviste porno-gràfiques, apallissar els venedors de drogues, torturar -amb la clàssica gota d'aigua que cau rítmicament, mentre el detingut resta aïllat i assedegat- als carteristes d'autobusos etc... Em veure els soldats vigilant la central elèctrica, en José Ramon recordava el compromís del grup d'acudir en defensa dels esquiroles en cas de necessitat. Perquè una part dels treballadors del ram de l'electricitat estavem en vaga i els soldats a part de suplir els vagues vigilaven les instal·lacions. Preveia el grup que potser l'exèrcit no seria suficient per atirar i estrangular la vaga! i caldria la seva presència.(!!!) En Ramon també impulsa la campanya del Rosari davant la catedral en desagravi de la filmació d'una pel·lícula erotica. diuen, dins el Santuari de la Verge de Guadalupe. També prengué part en l'altra campanya en contra dels llibres de text, oficials, ja que eren sospitosos de filo-comunisme i clarament atenuptaven contra la moral cristiana en els temes de la reproducció humana. En Ramon, que nosaltres anomenaríem "guerriller de Crist Rei" dormisquejava placidament a la meva dreta.

A l'esquerra en José Ramón mirava atentament i curiosament el paísatge. Nascut a Cuba sortí de l'illa quan el seu pare queda en la misèria, arrel de les expropiacions de Castro. Ara treballa de mestre pels voltants de Barcelona i resta ficat de cap a peus en la problemàtica dels ensenyats

En aquests moments es troba de vacances, molt a l'aventura, per terres mexicanes. Per una serie de coincidències, ens trobarem a Puebla i fou motiu d'estones molt boniques bo i recordant les meves "correries" per terrenys magisterials. Una mica havia recordat la torxada les reivindicacions mes olímpics - o llumí! que un servidor havia passejat per la Normal, els Col·legis de Llicenciats, les seglésies i els carrers... (i que, sense dubtar, en José Ramón ha centuplicat la seva flama. Com era d'esperar, en José Ramon és més crític, intel·ligent engrescador, progrés, no pas de dretes, compromes per l'altre cantó, creient? Els tres asseguts als seients del darrera entrevem a la Verda i Antiga Antequera, avui Oaxaca, per on passa Cortés buscant l'altre mar. Disposats a passar una setmana junts. En Ramon un amic de mesos, en José Ramón un amic de dies. En veure'm acompanyat d'amics tan contradictoris, pensava en aquella reflexió d'en Jaume Botey: "Quan les idees i les sicologies són muntanyes que divideixen irremissiblement els homes, la Fe en Jesús ens permet la comunió més íntima i les seves expressions més variades".

Joan Segalés

